

*Beleidsplan
van de R. K. Parochie H. Norbertus
(gemeente Hilvarenbeek)*

Werkjaar 2020 – 2021

Pastoraal deel

**God, onze Vader,
wek de gezindheid van Jezus Christus in ons hart.
Sterk ons vertrouwen,
verruim onze liefde,
raak ons met het vuur van uw Geest
en breng ons elkaar nabij.**

De weg van Jezus gaan,
in liefde tot God en in liefde tot de medemens,
vraagt van ons een voortdurende bezinning
op ons denken, handelen, voelen en geloven.
De geloofsgemeenschap die wij
als Sint-Norbertusparochie willen zijn,
zal dus net als de heilige Norbertus
het accent leggen op onderlinge liefde en eenheid,
die al onze activiteiten en ons samen bidden en vieren bezielen.
Ze komen vooral tot uiting in de viering van de Eucharistie,
als bron en hoogtepunt van ons christelijk engagement.
De verbondenheid met mensen, in lief en leed,
is immers voor onze parochiegemeenschap
een opstap naar de eenheid met God, die één en al liefde is.
Alleen Gods liefde is groot genoeg om onze harten te verruimen
en te openen naar een intense en diepe verbondenheid
met onze medemens;
om te worden tot een hartelijke, vurige
en gastvrije geloofsgemeenschap, die, zoals Sint-Norbertus,
leeft naar het Woord van Jezus:

Bemin God en bemin uw naaste als uzelf!

Bovenstaande tekst, ons missie-statement,
is ook te vinden op onze website www.h-norbertus.nl
home > algemeen > wat ons bezielt... > waar we voor staan

Opbouw van het beleidsplan

Het beleidsplan is opgedeeld in een pastoraal en een bestuurlijk deel. In het pastoraal deel van het beleidsplan geven we de achterliggende gedachte van het mission statement weer en werpen we een blik op de toekomst. Het bestuurlijk deel geeft weer hoe het parochiebestuur vanuit zijn verschillende portefeuilles hieraan gestalte kan geven en het geheel financieel en facilitair kan ondersteunen.

Het pastorale beleid bespreken we aan de hand van zeven criteria, ontleend aan het kerkelijk denken over wat aanwezig moet zijn om te kunnen spreken van een geloofsgemeenschap: Teken des tijds, Koinonia (Gemeenschap), Traditie, Leiturgia (Liturgie), Familia Dei (Familie van God), Kerygma (Verkondiging), Diakonia (Diaconie).

We constateren dat we leven in een tijd waarin veel mensen zoeken naar de zin van het bestaan. Vaak zijn zinzoekers ook Godzoekers, die zich al dan niet binden aan een kerkgemeenschap. Juist voor die zin- en Godzoekers willen wij als parochie aanwezig zijn vanuit de aloude traditie om de Boodschap van Jezus gestalte te geven in woord en daad. Dit komt vooral tot uiting in de viering van de liturgie in onze twee kerkgebouwen. Deze gebouwen en wat daarin gebeurt, zijn een constante verwijzing naar die Boodschap. Maar ook daarbuiten is er activiteit te vinden. Dit alles komt tot stand dankzij de grote groep mensen die zich met ons verbonden weten en die vaak als vrijwilliger het beste van zichzelf schenken aan de geloofsgemeenschap.

Om al die activiteiten op elkaar af te stemmen en goed te begeleiden is een heldere communicatie nodig. Want de Boodschap die wij te verkondigen hebben, is van groot belang! Geloof in de Drieëne God vraagt om steeds weer uitnodigend, inspirerend en verklarend te spreken over wat ons bezielt. Verdieping en een stevige verankering van het persoonlijke geloofsleven in het leven van de wereldkerk is noodzakelijk geworden om de continuïteit daarvan te verzekeren.

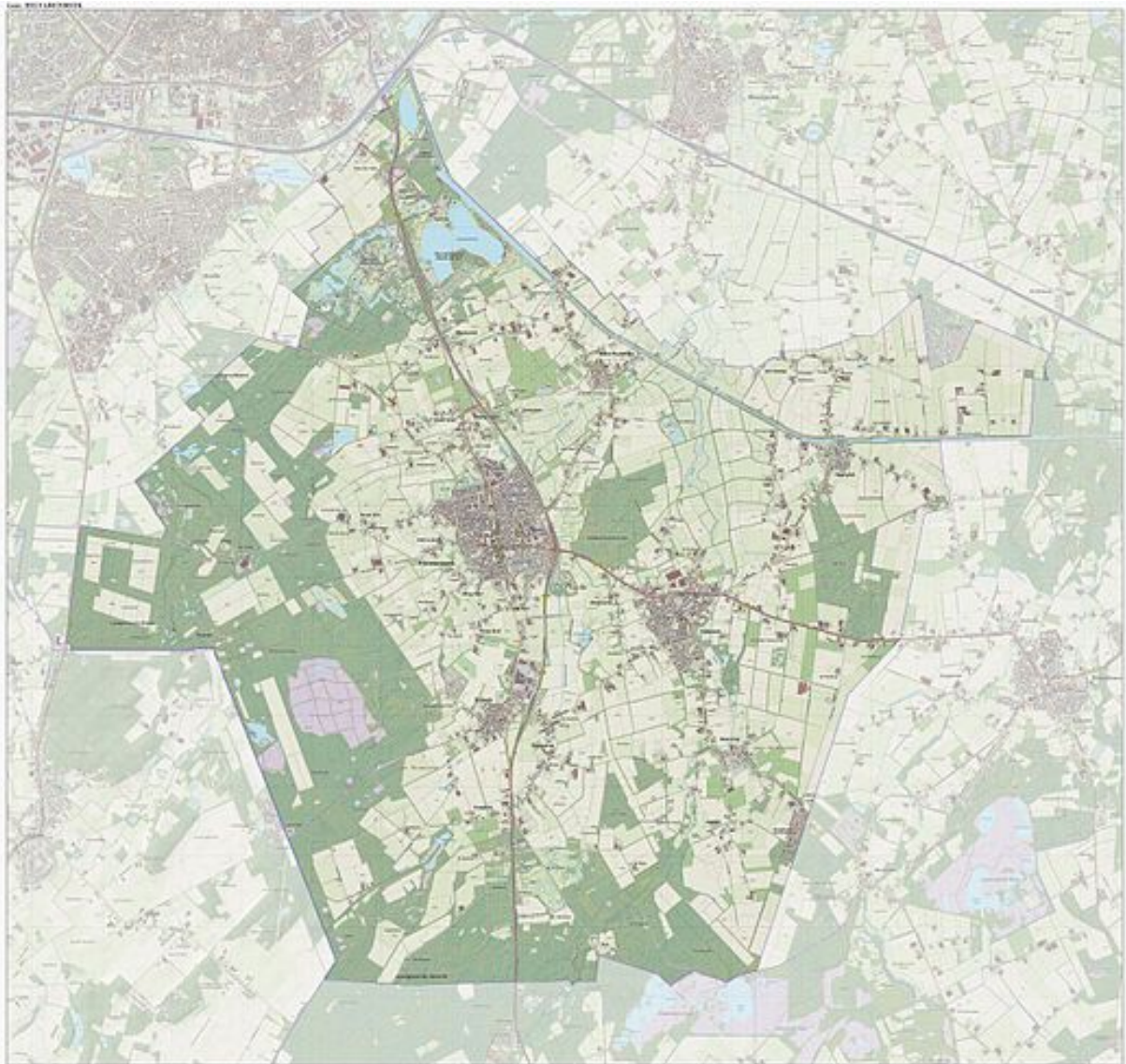
Als Kerk present zijn en blijven in de samenleving vraagt ook van harte deelnemen aan de samenleving, waarbij we moeten opkomen voor de rechten van elke mens. De naastenliefde is het meest zichtbare teken hiervan.

Dit alles vraagt ook om ondersteuning op financieel vlak (hierop gaat het bestuurlijk deel van het beleidsplan verder in), maar we rekenen natuurlijk eerst op de ondersteuning van Godswege, want *als de Heer de woning niet bouwt, werken de bouwers vergeefs* (Psalm 127).

Uitgedrukt in cijfers

Eerst enkele gegevens om het wat en hoe van onze parochie te duiden. De territoriale grenzen van de Norbertusparochie vallen samen met de grenzen van de gemeente Hilvarenbeek.

Hilvarenbeek is een fusiegemeente (1997) van de gemeentes Hilvarenbeek en Diessen. Ze telt 15.514 inwoners (1 januari 2020; bron: CBS) en heeft een oppervlakte van 97 km² ¹ Ze bestaat uit zes kernen: Baarschot, Biest-Houtakker, Diessen, Esbeek, Haghorst en Hilvarenbeek.

Grenzend aan de gemeente Hilvarenbeek: Tilburg (N), Oisterwijk (NO), Oirschot (O), Reusel-De Mierden (Z), grens met Vlaanderen (W), Goirle (NW)

¹ ± 160 inwoners per km²

De R.K. Norbertusparochie is ontstaan uit de fusie van:

de parochie H. Willibrordus te Diessen-Baarschot;
de parochie H. Antonius van Padua te Biest-Houtakker;
de parochie H. Adrianus van Hilvarenbeek te Esbeek;
de parochie St.-Joseph te Haghorst;
de parochie H. Petrus te Hilvarenbeek.

Zij telt ± 9300 ingeschreven katholieken²

Er zijn twee kerken. Bij de parochiefusie destijds heeft Mgr. A.L.M. Hurkmans de Sint-Willibrorduskerk te Diessen aangewezen als parochiekerk van de H. Norbertusparochie³. Hier wordt het geheel van het liturgisch leven aangeboden en woont ook de pastoor⁴. Deze kerk heeft 200 zitplaatsen⁵;

De Sint Petrus te Hilvarenbeek is de tweede kerk van de parochie met maximaal 750 zitplaatsen.

² Cijfer genomen uit de ledenadministratie Navision. Hierbij dient opgemerkt te worden dat de ledenadministratie van een enkele voormalige parochie zeer summier was bijgehouden. Het werkelijke cijfer van het aantal katholiek-gedoopten ligt dus waarschijnlijk hoger.

³ Artikel van Mgr. dr. J. Hendriks: "Herindeling van parochies en kerksluiting", 4 januari 2017 www.arsacal.nl
Bij samenvoeging van parochies moet de bisschop een kerk als parochiekerk aanwijzen. Uit de bepalingen van het kerkelijk wetboek kan worden afgeleid dat dit dient te gebeuren: zo geldt als regel dat doopsels plaatsvinden in de eigen parochiekerk (c. 857-859); in elke parochiekerk moet de allerheiligste Eucharistie worden bewaard (c. 934 §1, n. 1); huwelijken tussen gedoopten dienen in de parochiekerk te worden gevierd, tenzij de Ordinaris of de pastoor verlof geeft de viering elders te houden (c. 1118 §1), en de uitvaart moet in het algemeen in de kerk van de eigen parochie worden gevierd (c. 1177 §1). De pastoor is aan de verplichting gehouden woonachtig te zijn in een pastorie nabij de kerk, tenzij hij in bijzondere gevallen van de Ordinaris toestemming heeft gekregen om elders te wonen, "vooral in een gemeenschappelijk huis voor meerdere priesters" (c. 533 §1); hij heeft de verplichting om elke zondag en verplichte feestdag een Mis op te dragen tot intentie van het hem toevertrouwde volk of die bij wettige verhindering te laten opdragen door een andere priester of die zelf op andere dagen op te dragen (c. 534 §1). Deze bepalingen brengen met zich mee dat moet worden bepaald welk gebouw de parochiekerk is, in de omgeving waarvan de pastoor dus woonachtig dient te zijn. De bisschop heeft de bevoegdheid een afweging te maken en zelf een kerk aan te wijzen. De aanwijzing van de parochiekerk betekent overigens niet dat andere kerken in het gebied van de parochie worden gesloten. Deze blijven in beginsel bestaan als openbare kerk, waarin alle handelingen van de goddelijke eredienst voltrokken mogen worden met eerbiediging van de parochiële rechten (c. 1219). Gelovigen en zij die de zorg voor de kerkelijke uitvaart van een overleden gelovige dragen, zijn vrij deze kerken voor zichzelf te kiezen voor de uitvaartplechtigheid (c. 1177 §2); met verlof van de pastoor kunnen huwelijken er worden gevierd (c. 1118 §1) en wanneer er een doopvont is, kunnen gelovigen de kerk om een gerechtvaardigde reden ("*iusta causa*") kiezen voor de viering van het doopsel (cc. 857 §2; c. 858).

⁴ Conform canon 533§1 Codex Iuris Canonici

⁵ uitgezonderd de zitplaatsen achter pilaren en de extra klapstoelen die uitgezet kunnen worden (in totaal 350)

Overzicht Eucharistievieringen en sacramenten en aantal deelnemers

		2019	2018
Zaterdag	19.00 uur Diessen:	95	95
Zondag	9.30 uur Diessen:	104	101
Dinsdag	19.00 uur Diessen ⁶ :	15	35
Woensdag	8.30 uur Diessen ⁷ :	1-5	1-5
Donderdag	8.30 uur Diessen ⁸ :	1-5	1-5
Vrijdag	8.30 uur Diessen ⁹ :	1-5	1-5
Zondag	11.00 uur Hilvarenbeek:	234	193
Dopelingen		18	21
Communicanten		21	39
Vormelingen		14	18
Huwelijken		2	5
Jubilea		3	3
Kerkelijke uitvaarten		39	53

⁶ Deze avondmis vindt plaats in Het Koetshuis van de pastorie, waar een 'winterkapel' is ingericht.

⁷ De ochtendmis komt te vervallen wanneer er die dag al een Eucharistie gepland staat. In de zomer is de aanvangstijd 8 uur i.p.v. 8.30 uur. De viering vindt plaats in de kapel van Het Koetshuis van de pastorie.

⁸ Ibid.

⁹ Ibid.

Pastoraal deel van het beleidsplan

TEKEN DES TIJDS

Zin-zoekers

Er is veel gaande in kerk en samenleving, en we kunnen ons daarover veel vragen stellen of ons druk maken om wat de toekomst brengen zal. Voor we denken aan bepaalde ‘oplossingen’ moeten we een juiste diagnose stellen van het ‘probleem’¹⁰. Immers, de geseclariseerde, ‘postchristelijke’ samenleving dringt geloof en geloven naar de rand van het bestaan. Voor sommigen is ‘God’ zo irrelevant geworden dat ze zelfs geen moeite meer doen om een standpunt over Hem in te nemen. Religieonderzoekers noemen zo’n houding ‘apatheïsme’¹¹.

Het verenigd Europa staat onder druk. Er is een kans dat nationalistische bewegingen ervoor zorgen dat de Europese hegemonie zal wegvallen ten ‘voordele’ van de individuele lidstaten. Individualisering op micro- en macro-gebied zet door. De ‘maakbaarheid’ van het leven, met een doorgedreven vorm van zelfbeschikkingsrecht, drijft ons meer en meer weg van de oud-Europese christelijke cultuur. Het waren de Franken die ervoor hebben gezorgd dat de Germaanse stammenvolkeren werden gekerstend en tot eenheid gebracht. Dit ging gepaard met de militaire, culturele superioriteit van de Franken, die behalve het christendom ook beschaving brachten.¹² Wanneer nu de gezamenlijke cultuur wegvalt, valt ook de gezamenlijke godsdienst weg...

Een postchristelijk tijdperk geeft aan het individu de vrijheid om te geloven wat het wil. Daarom moeten we zeker opmerken dat juist in deze tijd ook heel veel mensen oprecht zoekende blijven naar wat echt is en naar wat blijft, naar waarheid en geluk. Er is veel aandacht voor spiritualiteit en zingeving, voor sociale cohesie en voor zwakkeren in onze tijd. Juist dat zijn aandachtspunten voor onze parochie. Daarop moeten we inhaken. Aansluiten op het levensgevoel en vandaaruit met ons christelijke perspectief een antwoord geven op de vragen die er leven in de harten van de mensen. Kortom, ‘er zijn’ als kerk, present zijn en blijven, doen zoals God, die *is*.

¹⁰ “If we misdiagnose what ails us, the treatment will not work, and we will continue to suffer.” NABEEL QURESHI; No God but one, Allah or Jesus?, 2016, p. 45

¹¹ STEFAN PAAS; Vreemdelingen en priesters, christelijke missie in een postchristelijke omgeving, 2015, p. 11

¹² Pierre Trouilleux; De Franken en het christendom (550-850), 2016

Er mag zeker geen hang zijn naar een restauratie van het cultuur-christendom. Daarin is geen heil meer te vinden. Integendeel, de harde realiteit van de geseclariseerde samenleving laat zulke dromen of verwachtingen als een zeepbel uit elkaar spatten, met als gevolg een voor de hand liggende spirituele schade van ontmoediging of cynisme: men geeft het christelijk geloof op, omdat het toch niet lukt.¹³ Jezus gaf zijn leerlingen de opdracht zout in de wereld te zijn, niet om de wereld te veranderen in een zoutvallei.¹⁴

KOINONIA

God-zoekers

Als parochie zijn wij een gemeenschap van gedoopten, die steeds blijven zoeken naar wie God is en wat Hij voor elk van ons betekenen kan. In *Lumen Gentium*¹⁵ wordt gesproken over de kerk als pelgrimerend volk van God, waartoe allen geroepen zijn, de zogenaamde *communio-ecclesiology*. Dat wil dus zeggen dat we er nog niet zijn... We zijn onderweg met elkaar. Op deze weg sluiten ook mensen aan die (nog) niet gedoopt zijn of die uit een andere kerkelijke traditie komen. Samen zoeken we naar antwoorden op de vraag wie God is. Misschien loopt de een wat vlugger en de ander wat trager op die weg; toch is het één stoet van mensen die op weg zijn. Daarom streven we naar een ruimhartige eenheid én een oprechte verbondenheid in lief en leed. “Bemin God en de naaste” zijn de woorden van Jezus en dat is ook de leidraad in het leven van Sint-Norbertus, onze patroon. Ook wij willen in die norbertijnse traditie, diep verankerd in de geschiedenis van onze parochie en onze streken, blijven zoeken naar God in liefdevolle zorg en aandacht voor mensen om ons heen. Vurig en hartelijk uitnodigend naar iedereen, zonder onderscheid.

TRADITIE

Werkelijk nieuwe parochie

Het spreekt voor zich dat er in de loop der tijd veel verandert, zich aanpast en zich zo verder ontwikkelt. Maar wanneer iets nieuws ontstaat, dan is dit zelden of nooit helemaal origineel. Telkens weer grijpen wij terug op wat we noemen de Traditie. Traditie wil hier niet zeggen een starre ouderwetse vorm die men moet gebruiken. Neen, het gaat meer om een levendige Traditie, die zich telkens weer zal vernieuwen en verder ontwikkelen. Om als gemeenschap levendig en

¹³ STEFAN PAAS; *Vreemdelingen en priesters, christelijke missie in een postchristelijke omgeving*, 2015, p. 117

¹⁴ STEFAN PAAS; *Vreemdelingen en priesters, christelijke missie in een postchristelijke omgeving*, 2015, p. 91

¹⁵ *Lumen Gentium*, 13

levend te blijven zijn verandering, aanpassing en innovatie noodzakelijk. Het is onze uitdrukkelijke wens om een werkelijk nieuwe parochie te zijn, meer dan een optelsom van vijf oude parochies. Onze parochie herbergt zo een diversiteit aan uitingen van geloof, in haar werkgroepen en activiteiten.¹⁶ We zijn ons er wel van bewust dat dit heel veel vraagt van onze vrijwilligers en werkgroepen. Want daar waar mensen hun oude en vertrouwde omgeving hebben verlaten om een nieuw huis te betreden, is er vaak veel moed en een sterke innerlijke overtuiging nodig geweest. Tevens betekende dit voor diegenen die 'op hun plaats' konden blijven, een zeer grote openheid van hart en geest. Alle partijen moesten durven loslaten en ruimte scheppen, zodat iedereen zich thuis kon (gaan) voelen. Verbondenheid tussen elkaar moet blijven groeien.

Koinonia (hierboven reeds besproken), leiturgia, kerygma en diakonia zijn intens met elkaar verbonden en steunen ook op elkaar. Het één kan niet zonder het ander. Op die verbondenheid gaan wij verder in.

LEITURGIA

Samen vierend

De viering van de Eucharistie op zondagochtend (en zaterdagavond) is hét moment bij uitstek waarop we ons laten inspireren door het woord en het voorbeeld van Jezus. *“Het geloof komt tot uitdrukking in de ritus en de ritus versterkt en bevestigt het geloof.”*¹⁷ Goed verzorgde vieringen, met enorm veel aandacht voor muziek, sfeer en de juiste toonzetting, dragen bij tot dat warme thuisgevoel dat we jong en oud willen geven. Het hart moet geraakt worden om de boodschap van het evangelie te laten indalen. Of, zoals paus Franciscus zegt: *“Evangelization with joy becomes beauty in liturgy, as part of our daily concern to spread goodness. The Church evangelizes and is herself evangelized through the beauty of the liturgy, which is both a celebration of the task of evangelization and the source of the renewed self-giving.”*¹⁸ Hiermee verbindt paus Franciscus de opdracht tot evangelisatie met het vieren van de liturgie. We vieren met een herkenbare én gelijkvormige liturgie in beide kerken door middel van de predicatie en het liturgieblaadje.

¹⁶ PETRA STASSEN EN AD VAN DER HELM; *God is verhuisd, Naar nieuwe gelovige gemeenschappen*, Berne Media 2016

¹⁷ BENEDICTUS XVI; *Postsynodale Apostolische Exhortatie: Sacramentum Caritatis*, 2007, deel I, §6

¹⁸ FRANCISCUS, *Apostolic Exhortation Evangelii Gaudium*, Vatican Press 2013, deel I, §24

Vertaling: PAUS FRANCISCUS, *De vreugde van het Evangelie*, Licap cvba, 2014, Wereldkerkdocumenten 34:

“De vreugdevolle evangelisatie wordt schoonheid in de liturgie, in de dagelijkse opdracht vooruitgang te maken in het goede. De Kerk evangeliseert en wordt zelf geëvangeliëerd met de schoonheid van de liturgie, die ook viering is van de evangelisatie en bron van een vernieuwd verlangen zich te geven.”

FAMILIA DEI

Zorg voor kerkgebouwen

De twee prachtige middeleeuwse kerken die nu tot onze beschikking staan, hebben we overgeleverd gekregen van de generaties voor ons. Ofschoon de Sint-Willibrorduskerk de officiële parochiekerk is -conform het kerkelijk recht- en het volledig liturgisch leven daar wordt aangeboden, zullen we naargelang de aard van de viering en het aantal te verwachten bezoekers het kerkgebouw gebruiken dat daarvoor op dat moment het meest geschikt is. Onze parochianen mogen zich in beide gebouwen thuis weten en daarvoor ook zorgdragen. Als *Familia Dei* gaat het er niet alleen om dat de gemeenschap zich spiritueel verbonden weet, maar ook dat ze dit tot uitdrukking brengt in een economische verbondenheid, door samen zorg te dragen voor de gemeenschappelijke goederen. Dit komt niet alleen tot uiting in de materiële ondersteuning via de parochiebijdrage of de giften aan de *Stichting Sint Petrusfonds Hilvarenbeek* en de *Stichting tot Behoud Sint Willibrorduskerk Diessen*, maar vooral in de vele uren vrijwilligerswerk, die ervoor zorgen dat onze kerken uitnodigend zijn door orde en netheid uit te stralen binnen en buiten hun muren.

Verschillende woonkernen

Onze Norbertusparochie valt territoriaal samen met de grenzen van de gemeente Hilvarenbeek, bestaande uit de woonkernen Baarschot, Biest-Houtakker, Diessen, Esbeek, Haghorst en Hilvarenbeek. In de woonkernen waar geen kerkgebouw voorhanden is of waar het gesloten is, vieren we geen Eucharistie of sacramenten (uitgezonderd ziekenzalving) maar willen we pastoraal actief en present zijn door huis- en ziekenbezoek, door deelname aan bijzondere activiteiten en gebeurtenissen. De geringe afstand (maximaal drie kilometer) van deze kernen naar één van de parochiekerken is geen onoverkomelijke hindernis, zeker gezien het feit dat er grote bereidheid is de auto te delen. Dus gaan we graag voor in gebed of absoute bij een afscheid op één van onze begraafplaatsen, die we met werkgroepen ter plaatse een nieuw elan willen geven.

Werkgroepen en koren

Wij zijn blij dat onze werkgroepen elkaar vinden in samenwerking en openstaan voor de nieuwe manier van werken, zodat vrijwilligers uit de gehele parochie zich daarbij kunnen aansluiten.

Samen is een sleutelwoord, dus vieren we samen onze vrijwilligersavond, nieuwjaar én de Goede Week. Onze koren behouden hun eigen repertoire, maar zingen ook samen, helpen elkaar waar nodig.

Vernieuwing en verjonging van het vrijwilligersbestand heeft onze blijvende aandacht, zeker nu de 'vergrijzing' in het vrijwilligersbestand zichtbaar wordt. Daardoor krijgen we nu ook te maken met mensen die vanwege hun leeftijd en de daarmee gepaard gaande beperkingen niet meer of niet goed meer functioneren. Het is van belang dat zij zich toch verbonden blijven voelen met onze parochie, ook al komt er een einde aan hun vrijwilligersactiviteit.

De werkgroep Van Harte verdient hierbij een aparte vermelding. In hun intensieve contact met onze zieken, met de aan huis gebonden parochianen en (steeds meer) met degenen die rouwen, zijn de leden van deze werkgroep, naast de pastoor, vaak het gezicht van de parochie.

Helder, duidelijk en consequent communiceren

Samen met het parochiebestuur en andere vrijwilligers willen we open, transparant en helder communiceren, intern en extern. Via persoonlijke ontmoetingen, de gezamenlijke activiteiten en de koffiemomenten, via de website, de NorbertusBode en kerk-tv (mogelijk gemaakt door de Venerabele Gilde) zullen we ons steeds uitnodigend presenteren als één geheel. Dit vraagt een duidelijke discipline in het taalgebruik. Woorden als 'jullie', 'wij en zij' zijn wat ons betreft dan ook uit den boze. De Norbertusparochie is van allen en voor allen!

Relaties onderhouden en versterken

In overleg met de werkgroep oecumene wordt de samenwerking met de Andreasmeeente gecontinueerd door de huidige initiatieven van de Gebedsweek voor de Eenheid, het oecumenisch avondgebed in de advent en de vasten, de werkgroep Vrouw en Geloof, de Open Gesprekskring.

KERYGMA

Woorden die ertoe doen

Het kerygma stoelt op de woorden van de Heer zelf: *"Gaaf dus en maakt alle volkeren tot mijn leerlingen en doopt hen in de naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest en leert hun te onderhouden alles wat Ik u bevolen heb. Ziet, Ik ben met u alle dagen tot aan de voleinding van deze wereld."* (Mt.28, 19-20) Met deze opdracht is de Kerk en dus elke kerkelijke levensvorm, net als de apostelen gezonden om overal te prediken. Het Conciliedecreet *Ad Gentes* heeft deze opdracht aangeduid als een plicht die op de gehele Kerk rust om alle mensen te

evangeliseren en daartoe heeft de Kerk ook het heilig recht (A.G.7). Lezing, beleving en verkondiging van het evangelie is een profetische taak die aan iedere gedoopte is toevertrouwd. Dit betekent natuurlijk dat de boodschap van het evangelie onverkort en onvervalst moet gebracht worden in de context van het huidige tijds-klimaat. Er zal dus altijd een vertaalslag gemaakt moeten worden om deze Blijde Boodschap de wereld van vandaag binnen te laten komen. Het evangelie moet verkondigd worden in woorden en beelden eigen aan elke cultuur.¹⁹

We leven in een tijd van 'krimp' als het gaat om geloof en kerk. Verkondigen is geen evidentie meer. Wie zit er nog te wachten op onze boodschap? Stefan Paas wijst op de realiteitszin in het evangelie van Matteüs 13 en Marcus 4, de gelijkenis van de zaaier. Deze tekst maakt deel uit van het missionaire onderwijs van Jezus aan zijn leerlingen (aan ons dus!) en dat maakt drie dingen duidelijk: (1) het woord van het evangelie moet zo breed mogelijk worden gezaaid; (2) we moeten verwachten dat een meerderheid van de mensen het niet of slechts oppervlakkig zal aanvaarden; (3) we mogen geloven dat de minderheid bij wie het landt, overvloedig vrucht zal dragen. Dit is een boodschap voor een hoopvolle minderheid; niet voor een volk dat de wereld zal veroveren in Christus' naam. De droom van een constant groeiende kerk is niet dominant in het Nieuwe Testament. Integendeel, Jezus vraagt: "Wanneer de mensenzoon komt, zal hij dan geloof vinden op aarde?" (Lucas 16:8).²⁰

Om het evangelie te kunnen verkondigen moeten we de kunst van het luisteren leren. En dat is meer dan alleen maar aanhoren. Het gaat om een openheid van hart die het mogelijk maakt dat er een nabijheid wordt gecreëerd van waaruit een oprechte spirituele ontmoeting kan ontstaan.²¹ Daarom zijn in onze parochie gespreksgroepen actief.

Geloofsverdieping

Het devotie- en volksgeloof, dat bij ons zijn uitdrukking vindt in de talloze brandende kaarsjes in onze kapellen, tot een doordacht en catechetisch onderbouwd geloof brengen, is een missionaire uitdaging.²²

De boodschap van het evangelie moet centraal staan en moet in woord en daad uitgedragen worden. In *Evangelii Gaudium* zegt paus Franciscus: "*An evangelizing community gets involved by word and deed*

¹⁹ FRANCISCUS, *Apostolic Exhortation Evangelii Gaudium*, Vatican Press 2013, deel III, §129

²⁰ STEFAN PAAS; *Vreemdelingen en priesters, christelijke missie in een postchristelijke omgeving*, 2015, p. 82

²¹ FRANCISCUS, *Apostolic Exhortation Evangelii Gaudium*, Vatican Press 2013, deel III, §171

²² MGR. GERARD DE KORTE, *Samen bouwen in vertrouwen, beleidsplan voor het Bisdom 's-Hertogenbosch*, 2016

*in people's daily lives; it bridges distances, it is willing to abase itself if necessary, and it embraces human life, touching the suffering flesh of Christ in others. Evangelizers thus take on "the smell of the sheep" and the sheep are willing to hear their voice. An evangelizing community is also supportive, standing by people at every step of the way, no matter how difficult or lengthy this may prove to be. It is familiar with patient expectation and apostolic endurance."*²³ Zo moet het kerygma voorop staan in de catechese en een antwoord geven op die vragen die het meest actueel zijn of die mensen op de dag van vandaag bezighouden.²⁴

VERDIEPINGSMOMENTEN EN ONTMOETINGEN

Vanuit een netwerk van ontmoetingen doen wij veel kennis en menselijke wijsheid op. Via persoonlijke contacten en ontmoetingen trekken we met elkaar op en ontstaat er een band tussen mensen onderling en tussen God en de mens. Het doel van het christelijk geloof is verbondenheid creëren over grenzen heen met je naaste en met God. Vernieuwing in de parochie is mogelijk als geheel de geloofsgemeenschap getuigt van het geloof in Jezus en zijn evangelie. Meer over het geloof spreken en het geloof delen met elkaar via alle mogelijke kanalen die ons ter beschikking staan, is belangrijk voor de groei van het geloof in onze parochie

Het doel voor de komende jaren is verdieping van het geloof te brengen en de vertrouwdheid van de mensen met de kerk te vergroten via ontmoetingen. Het persoonlijk gesprek thuis, op straat of in de kerk zorgt ervoor dat we het leven en het geloof met elkaar delen.

Om het mysterie van God beter te begrijpen en God te beminnen zijn momenten van samenkomst rondom het geloof zeer belangrijk voor de groei van het geloof. De gehele geloofsgemeenschap is geroepen om te evangeliseren; dit is niet iets van de priester alleen. Daarom is het belangrijk elke activiteit op te zetten in teamverband.

²³ FRANCISCUS, *Apostolic Exhortation Evangelii Gaudium*, Vatican Press 2013, deel I, §24

Vertaling: PAUS FRANCISCUS, *De vreugde van het Evangelie*, Licap cvba, 2014, Wereldkerkdocumenten 34:

Een evangeliserende gemeenschap zal in haar doen en laten het dagelijkse leven van mensen delen, de afstand verkleinen, zich klein maken, zo nodig tot de vernedering toe, het leven van de mensen delen en zich via anderen laten raken door het lijdende lichaam van Christus. De verkondigers krijgen zo dezelfde 'geur van de schapen' die luisteren naar hun stem. Zo is de evangeliserende gemeenschap bereid mee op weg te gaan. Ze begeleidt de mensheid in al haar doen, hoe zwaar en hoe lang dit ook kan zijn. Zij kent de volgehouden verwachtingen en het apostolisch geduld."

²⁴ FRANCISCUS, *Apostolic Exhortation Evangelii Gaudium*, Vatican Press 2013, deel III, §165

Voor de toekomst is het belangrijk een kerngroep te hebben van maximaal 4-5 personen, die regelmatig brainstormt om nieuwe pastorale initiatieven op te zetten.

Voorbeelden van verdiepingsbijeenkomsten

Alphacursus

Dit zijn bijeenkomsten waar mensen een opfriscursus krijgen over het geloof.

Cafe 1 en Cafe 2-cursus

Dit zijn films waar onderwerpen over het geloof ter sprake worden gebracht met de bedoeling hierover na te praten.

Thema-avonden met sprekers over een bepaald onderwerp.

Catholicism

Dvd met tien films over zeer verschillende geloofsonderwerpen. Dit is een zeer inspirerende filmreeks die op initiatief van de hulpbisschop van Los Angeles is ontstaan.

Films met een religieus thema

Over bijvoorbeeld Medjugorje, Bernadette van Lourdes, Johannes Paulus II, de apostel Paulus, Moeder Teresa, Pater Damiaan.

Bijbelse tekenfilms voor communicanten, vormelingen en misdienaars.

Youth Café

Korte filmpjes die gedraaid kunnen worden voor jongeren.

3MC-tekenfilmpjes.

Het is een dvd met 70 tekenfilmpjes (+ twee extra) van ± drie minuten. Duidelijk, eigentijds en humoristisch. Heel het katholieke geloof wordt uitgelegd. Deze laten zich eenvoudig inpassen in een lokaal aanbod dat er al is: parochiecatechese, ouderavonden, vormselvoorbereiding, tiener- en jongerengroepen, voorbereiding op Doop, opname in de Kerk en huwelijk, huiskringen, Alpha, gebedsgroepen ...

Bijbelgroepjes

Maandelijkse bijeenkomsten rondom de lezingen van de zondag met de bedoeling de zondagse liturgie beter te laten doordringen.

Catechetische bijeenkomsten

Voor onder andere ouders van dopelingen, communicanten en

vormelingen

Bezinningsdagen bijwonen

Bijvoorbeeld in Thorn, Foyer de Charité

Bijeenkomsten van KBO en andere verenigingen

Ontmoetingen met mensen

Bijvoorbeeld bij de eetpunten in de lokale gemeenschappen om de drempel te verlagen naar de kerk toe en om meer verbondenheid te krijgen tussen de mensen.

Extra liturgische bijeenkomsten

- Lof of aanbidding aansluitend of voorafgaand aan de H. Mis of een aparte aanbidding in de meimaand of oktobermaand
- Vespers of avondgebed, ingelast in de H. Mis
- Morgengebed, ingelast in de H. Mis
- Rozenkransgebed voor elke H. Mis
- Sacrament van de vergeving aanbieden

DIAKONIA

Dienstbaar aan allen

Juist daarom moeten we werk maken van de diaconie en de gemeenschapsopbouw. Het conciliedecreet *Apostolicam Actuositatem*²⁵ legde al de link tussen de diaconie en de gemeenschapsopbouw, die onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn. Elke geloofsgemeenschap zal volgens paus Franciscus telkens weer moeten zoeken naar nieuwe wegen van samenleven in trouw aan het evangelie. En hij voegt eraan toe: *“Let us not allow ourselves to be robbed of community!”*²⁶ Want voortdurend wordt het gemeenschapsgevoel aangevallen door wat men kan noemen een ‘wegwerpcultuur’ en een ‘globalisatie van onverschilligheid’, waardoor steeds meer mensen zich uitgesloten en gemarginaliseerd voelen. Paus Benedictus XVI schreef in zijn encycliek

²⁵ Decreet *Apostolicam Actuositatem*. nr. 18

²⁶ FRANCISCUS, *Apostolic Exhortation Evangelii Gaudium*, Vatican Press 2013, deel II, §92

Vertaling: PAUS FRANCISCUS, *De vreugde van het Evangelie*, Licap cvba, 2014, Wereldkerkdocumenten 34: “We mogen ons de gemeenschap niet laten ontnemen!”

Deus caritas est in 2005 de volgende woorden: “De naastenliefde, verankerd in de liefde tot God, is op de eerste plaats een opdracht aan iedere individuele gelovige, maar ook aan de gezamenlijke kerkelijke gemeenschap, en wel op alle niveaus, van de lokale gemeenschap en de particuliere Kerk tot aan de universele Kerk toe. Ook de Kerk als gemeenschap moet de liefde in de praktijk brengen.”²⁷

De dienst van de liefde is een onontbeerlijke uitdrukking van het diepste wezen van de Kerk. En in die Kerk als familie van God mag geen van haar kinderen gebrek lijden. Tegelijkertijd overschrijdt de caritas-agapè echter de grenzen van de Kerk. De diaconale inzet van onze parochie maakt geen onderscheid tussen mensen en zal altijd gericht zijn op het welzijn van elk individu en van de gehele gemeenschap der mensen. In het hart van het Evangelie staat de gemeenschap en het engagement met anderen. Zo staat de verkondiging ook in een directe relatie met de caritas of diaconale ondersteuning van de hulpbehoevenden.²⁸ Christelijk getuigen betekent niet dat je getuigt van je geloof, maar van God. Getuigen is geen verslag van je eigen geloof, maar het is een reactie op wat God gedaan heeft in Jezus Christus, in concrete historische gebeurtenissen, en op wat Hij beloofd heeft nog te gaan doen. Getuigen gebeurt daarom net zo goed in daden als in woorden.²⁹

Het Caritasfonds van onze Norbertusparochie draagt zorg voor de ondersteuning van de hulpbehoevenden die op geen andere hulp kunnen rekenen. Wij moeten, met grote vreugde trouwens, constateren dat de diaconale zorg voor de kwetsbaren in onze gemeente Hilvarenbeek door vele vrijwillige en gemeentelijke instanties reeds ter hand wordt genomen. Misschien hoeven we daar niet opnieuw het wiel uit te vinden maar slechts krachten te bundelen en elkaar te versterken.

TOEVERTROUWEN AAN GOD

Er wordt veel en hard gewerkt in onze parochie. Maar we dienen wel te beseffen voor en namens Wie wij dit doen: God zelf, Begin en Einde, Hij die dit goede werk begonnen is, zal het moeten voltooien. Daarom zal het biddend vragen van alle gelovigen in onze parochiegemeenschap de krachtige motor zijn om deze draaiende te houden. Dit bidden met en voor de wereld is juist het priesterlijk dienstwerk van de kerk, als volk van

²⁷ BENEDICTUS XVI; *Encycliek Deus caritas est*, 2005, deel II, §20

²⁸ FRANCISCUS, *Apostolic Exhortation Evangelii Gaudium*, Vatican Press 2013, deel IV, §177

²⁹ STEFAN PAAS; *Vreemdelingen en priesters, christelijke missie in een postchristelijke omgeving*, 2015, p. 169

God. Alles wat mensen bezighoudt, gelovig of niet, bij God brengen is wat christenen behoren te doen. Het christelijk gebed is een vorm van bemiddeling en dat betekent het conflict of de zorgen niet uit de weg gaan, maar er middenin gaan staan. Het is een mariale houding. Net als Maria in de schaduw van het kruis staan en de vragen van het kruis niet ontvluchten, maar daar blijven staan, zonder iemand de schuld te geven, zonder protest tegen het aangedane onrecht en zonder tegen iemand tekeer te gaan.³⁰ Er zijn, als kerkgemeenschap, staande in de tijd, tussen mensen van nu, trouw aan de Boodschap, levend vanuit de hoop op de verrijzenis. Met zijn allen zorgen wij ondertussen voor het goede werk van het zaaien, en vragen wij dat God groeikracht mag geven, opdat we ooit de vreugde zouden kennen van een rijke oogst. In elk geval willen wij besluiten met de woorden van de heilige Paulus aan de Galaten (6: 9-10): “Word nooit moe het goede te doen!”

De basis van dit beleidsplan, geschreven door pastoor Steven Barberien van de R.K. Parochie H. Norbertus, dateert van 1 januari 2019.

De opvolger van pastoor Barberien, pastoor Marc Massaer, onderschrijft de inhoud van dit beleidsplan en voegt eigen accenten toe onder

VERDIEPINGSMOMENTEN EN ONTMOETINGEN.

³⁰ CARLO KARDINAAL MARTINI: Gebed van bemiddeling, in *Benedictijns Tijdschrift* 2017/1